

Arkkipiispa Ilmari Salomies Porin kirkon saarnatuolissa.

Uudenvuoden päivän saarnatekstinä oli Joh.: 12; 12—13

OHJAT JUMALAN KAIKKI- VALTIAISSA KÄSISSÄ

Arkkipiispa Salomies totesi saarnansa alussa, että vuodenvaihte pysähdyttää ajatuksemme tilittämään mennyttä vuotta. Jokaisessa vuodessa on paljon kiitoksen aihetta, hyviä muistoja ihmisistä joita olemme tavanneet ja työstä, joka on antanut tyydytystä. Mutta vuosi on jättänyt myös toisenlaisia muistoja, joiden kosketus on kipeä. Uusi vuosi tuo uuden tilaisuuden, mutta siihen liittyy myös huolia omasta, kansan ja maailman tulevaisuudesta, huolta toimeentulosta ja terveydestä, nuorison tulevaisuudesta. Päivän teksti ikään kuin sanoo meille: älä unohda, että uusi vuosi tulee Jumalalta. Ota se vastaan hänen kädestään.

Rukous on aina ollut Jumalan kansan ase. Kuitenkaan rukous ei vapauta meitä jokapäiväisen elämän huolettomuuteen, sillä todellista rukousta ei voi olla siellä, missä lähimmäisen hätä ei liikuta rukoilijaa, tai missä rukoilevat kädet eivät avaudu palvelemaan toisia.

KIRKON SATA- VUOTIS- JUHLA

Kantaatin esitys tärehtööri Arvo Elon johdolla.

Uuden vuoden päivästä muodostui Porin kirkkokansalle merkittävä juhlapäivä kahdessakin mielessä: Keski-Porin kirkon 100-vuotisjuhlassa vieraili arkkipiispa Ilmari Salomies ja kirkkokuoro esitti kantaatin "Temppelin kellot". Selostamme seuraavassa arkkipiispan saarnaa ja tervehdystä. Päiväjumalanpalveluksessa esitettiin osa rovasti Jaakko Haavion kirjoittamasta ja

dir. cant. Väinö Haapalaisen kantaatista. Iltajuhlassa se esitettiin kokonaan dir. cant. Arvo Elon johdolla ja dipl. urkuri Erkki Kalijärven säestämänä. Aamulla suoritti alttaritoimituksen lääninrovasti Y. Sarpanta ja rovasti Matti A. Mustonen. Ilalla jälkimmäinen esitti kirkon historiikin, Las-se Lautsia soitti selloa ja useat esiintöivät tervehdyksensä.

UHRAUTUVASTI HE SUORITTIVAT SUURTYÖN

Kirkko ei ehkä tänä päivänä tunnu seurakuntalaisista yhtä suurelta ja juhlalliselta kuin kovia kokeneen vähäväkisen kaupungin asukkaista sata vuotta sitten, mutta se on kuitenkin rakennus, jonka pyhä tarkoitus ja kunniasakka menneisyys monen sukupolven temppelinä tekevät sen kaikille porilaisille ja Porin maalaiskunnan asukkaille hyvin rakkaaksi paikaksi.

Porin kirkon merkityksestä lausui juhlaesitelmän pitäjä osuvasti: "Meillä nykyajan lapsilla on syytä suurella kunnioituksella muistella menneitä sukupolvia sadan vuoden takaa. Vaikeissa oloissa uhrautuvasti ja samalla rohkeasti he suorittivat suurtyön, joka tänä päivänä vielä herättää ihastusta. Voidaan

oikeutuksella kysyä, pystyvätkö tämän sukupolven lapset vastaaviin suorituksiin." Tavallaan tätä veloitusta ryhtyivät täyttämään pääjuhlassa läsnä olleet seurakuntalaiset. Juhlassa koottiin nimittäin kolehti, jonka varat käytetään menneiden sukupolvien ja unohdettujen vainajien muistomerkkin pystyttämiseksi Poriin.

Arkkipiispa Salomies puhui lämpimästi:

TARKOITUS JÄTTÄÄ PYSYVÄN SIUNAUKSEN

Suuren juhlan tarkoituksena on, että se jättää pysyvän jäljen meidän sydämeemme. Sen vuoksi tahdoin tehdä ehdotuksen, että me yhdessä tänä päivänä päättäisimme pyhittää tämän juhlan lupauksella, että meidän paikkamme tässä kirkossa ei jää tyhjäksi.

Me niin helposti unohdamme iäisten arvojen tärkeyden, mutta vähän näemme vaivaa siitä, että meidän sielumme tulee ravituksi ja virvoitetuksi Jumalan sanalla ja sakramenteilla. Tämä on tärkeää meille itsellemme, mutta joka tapauksessa se on paljon tärkeämpää meidän lapsillemme. Suuren vahingon me teemme lapsillemme, ellemmme opeta heitä käymään kirkossa säännöllisinä vieraina. Voi olla, että annettu kylvö näyttää menevän hukkaan, mutta tulee aika, jolloin sen vaikutus jälleen havaitaan ja tulee aika jolloin lapset ovat ohjassa omia lapsiaan kirkkotielle, ja näin jatkuu siunaus."

Pappien kannettavana on raskas taakka. Mutta heidän voimansa on toisenlaista, jos heidän puolestaan rukoillaan, kuin jos heidät jätettäisiin yksin taistelemaan.

Juhlakantaatin säveltäminen

Tavalliselle ihmiselle on säveltämistyö vierasta. Valmiita sävellyksiä on kyllä kuultu ja esitetty. Kun Porissa uudenvuoden päivänä esitettiin oman säveltäjän Väinö Haapalaisen tekemä juhlakantaatti, käytimme tilaisuutta hyväksemme pyytämään säveltäjää kertomaan seuraavista työssä ilmenneistä vaiheista.

1) Ensi vaikutelma tehtävän edessä: Omalta kohdaltani voin sanoa, että ensi vaikutelma annettusta tehtävästä syntyi heti, kuten aina, luettuani tekstin, ja se vaikutelma säilyi sitten melkein muuttumattomana. Mielikuvien ajoittaiset ailahtelut, niin hyviä kuin ne joskus ehkä saattaisivat ollakin, haperruttavat kuitenkin teoksen kokonaispohjaa. Varhaisempina aikoina annoin nuoruuden innon vapaasti pursua, mutta näin jälkikäteen tarkastellessani vanhoja käsikirjoituksiani asettuu itsekritiikki montakin kertaa poikkiteloin.

2) Sävellyksen synty ja kehittyminen: Kantaatin runojen tekstin ollessa hyvin selväpiirteisesti riimitettyjä, päätin alistaa sävelkulut samoihin uomiin. Väri vaihteluja saadakseni käytiin hyväkseni sävellystekniikan eri tekotapoja. Esim. esityskoneiston huomioiden jaoin tekotavat siten, että kuoro liikkuisi etupäässä homofonin pohjalla ja uruilla käytiin sureksi osaksi polyfoonista tekotapaa. Ensimmäisen osan "Savun varjo" ensi säkeistö hahmotui seuraavasti: säkeen "Kun saualansa Herra maata lyö" — kuoro

lauloi yksinäisesti aloittaen sävelkaaroksen ylhäältä laskeutuen melko matalalle, säe "On turhuutta ja tuhaa kaikk' ihmis-työ" — laulettiin alistuvasti toden moniäänisesti ja pitkäsävelisemmin, kaaroksen vähitellen noustessa keskirekisteriin. "Rakentamamme palaa hulmahtain ja ihmisen on savun varjo vain" aloitettiin kuten alkusäekin päättyen sitten kaksiaäänisenä melodian laskeutuessa viimeisessä tahdissa koko kuoron osalta perussäveleen. Muut säkeistöt olivat sisältönsä rakenteen puolesta samman suuntaisia, joten sävelellinenkin tekotapa tuli säilytettyä suurin piirtein samanlaisena.

Toisen osan "Temppelin kellot"

kolmitaitteisuus rakentui tyypilliseen A B A' muotoon jossa pää- ja sivutaiteen jälkeen päätaite kertautui muunnetussa muodossa. Kolmannessa osassa "Nou-sevan polven rukous" jouduin ratkaisemaan erään pulman. Runoilija nimittäin toivoi tähän osaan kahta kuoroa, mutta itse en ollut saanut siihen sitä tuntua. Mitä tehdä? Kuvitelmissani kuulin osan keskellä aina vain solistia. Päädyin vihdoin kompromissiin. Sijoitin osan keskivaiheille sopraanosolistin, jonka jälkeen kuoron naislaulajat välittömästi jatkoivat ikäänkuin yhtenä erillisenä kuorona. Tämän jälkeen oli vuorossa tenorisolisti ja vastaavasti kuoron mieslaulajat vastaamassa

toista kuoroa. Osan alku- ja lopputaiteet symmetrisyydestä olivat toistensa kaltaisia, kuitenkin niin, että lopussa oli enemmän hymnimäisyyttä.

Neljännän osan "Tehtaan varjossa" viisivaihtoinen syke oli niin voimakas, etten voinut välttyä sen käytöstä. Pelkäsin hiukan kuoron puolesta etukäteen, mutta kuultuani kuoroa eräässä harjoituksessa, osoittautui pelkoni aivan turhaksi. Pitkähköjen säkeistöjen samankaltainen syke saattaa helposti tulla yksitoikkoisen väsyttäväksi kuunnella, joten välttyäkseni tästä pahasta, siivitin säkeistöt kahdella melodialla sijoittamalla väliin eri sykkeisiä välisoittoja.

Viidennen osan "Kauniit satamat" merenkulkijain vaiheet kuvastuvat tuntuvin sävelvaihteluissa, hankalat ajat — molli, ja kotiinpaluu — duuri. Myös teema-aineksille olen koettanut saada katetta.

Jatk. seur. sivulle

Kantaatin kirjoittaja rovasti Jaakko Haavio kirkon sakaristossa.

Tervehdys Porin Diakonissalaitoksesta

75-VUOTIAS

Loppiaisenä 6. p:nä tammikuuta täytti 75 vuotta Porin Diakonissalaitoksen entinen johtaja, rovasti Antti Perheentupa. Hän toimi aluksi vuodesta 1919 lähetysaarnajana Ambomaalla ja vuodesta 1931 kotimaisissa papinviroissa mm. Nakkilan kirkkoherana, josta hän tuli v. 1950 vasta perustetun Porin Diakonissalaitoksen johtajaksi vuoteen 1961, jolloin hän siirtyi eläkkeelle. Rovasti Perheentupa on toiminut rakentajapersoonallisuutta, joka on saattanut päätökseen monia tehtäviä, kuten Nakkilan kirkon, pappilan ja Arantilan sillan sekä diakonissalaitoksen rakennukset.

50-VUOTIAS

Jouluaattona täytti viisikymmentä vuotta opettaja Pauli Viimaranta, joka vuodesta 1956 alkaen on ollut Porin Diakonissalaitoksen asiamiehenä käyden ahkerasti eri puolilla olevia laitoksen hyväksi toimivia työpiirejä virkistämässä.

DIAKONISSAT JATKO-KOULUSSA JUNNILASSA

Porin seurakuntien kesäkodissa, Junnilassa, pidettiin syksyllä kolmipäiväinen seminaari, johon osallistui kolmattakymmentä seurakuntasista. Pyysimme apulajohtajatar Hanna Arvelin selostamaan, mikä tarkoitus tällä kokouksella oli ja mitä opiskelumahdollisuuksia työssä olevilla diakonissoilla on.

Vastaavanlainen seminaari järjestettiin myös Oulussa ja Lahdessa. Ne olivat maamme viiden diakonissakoulun yhteistyön tulos. Aikaisemmin kukin koulu on kutsunut seurakuntatyön käytännön opetusta ohjaavat sisaret lyhyempään neuvotteluun, jossa koulun kokonaisuohjelma ja kyseisen vaiheen sekä siihen liittyvät opetusselliset ja käytännölliset asiat on selvitetty. Nyt saatiin luennoitsijoita muista diakonissakouluista. Tärkeintä olivat kuitenkin ryhmäkeskustelut, joissa kettä ja koulu saivat kuunnella toisiaan. Siinä oli mahdollisuus tehdä havaintoja diakonian nykyisestä suuntauksesta.

Seurakuntasisarten toimipaikka ja jatkokoulutusta ei ole kirkon taholta järjestetty lukuunottamatta pientä taloudellista tukea. Jotkut diakonissalaitokset ja Suomen Kirkon Sisarliitto ovat järjestäneet täydennysopettajaksoja ja opintopäiviä. Monet sisaret ovat lisäksi suorittaneet jatko-opintoja valtion sairaanhoitajaopistoissa ja kesäyliopistoissa. Liittomme matkasihteeri ja alaosaston toiminta on ollut myös tarpeellinen tuki sisarille. Kirkolliskokouksen päätös hiippakuntasisarasiassa osoittaa terveeseen suuntaan kehittyvää asennoitumista sisarten työtä kohtaan.

Kirkollamme on käytettävissään monipuolisen koulutuksen saanut ammattikunta. Liian usein heidän työolosuhteensa ovat niin puutteelliset, että esim. kohtuuton aika kuluu taipaleiden tekoon. Toisaalta työtä voisi nähtävästi yhtenäistää ja antaa sille aika-ajoin välitavoitteita. Se keventäisi yksityisten sisarten vastuuta työn suunnittelussa.

Toivottavaa on, että tulevaisuudessa olisi kaikilla tuomiokapituileilla mahdollisuus diakoniapastorin lisäksi palkata hiippakuntasisar. Silloin voidaan toimipaikkakoulutusta toteuttaa ja mahdollisesti nähdään myös järjestetyn määräraikaisen jatkokoulutuksen välttämättömyys. Toistaiseksi diakonissojen on turvauduttava itseopiskeluun. Uudet oppikirjat ja entisten uusitut painokset ovatkin siihen kannustamassa.

DIAKONISSOJEN LUKUMÄÄRÄ

Suomen Kirkon Sisarliitto ry:n laatimassa diakonissojen luettelossa, joka on koottu diakonissalaitosten vuosikertomuksista ja SKSL:n kortistosta, on diakonissoja seuraavasti:

Diakonissoja kaikkiaan	1742
seurakuntatyössä	591
laitostyössä (sairaalat, parantolat, hoito-, vanhain- ja lastenkodit)	607
lähetystyössä tai -koulussa	34
muissa toiminnoissa	215
eläkkeellä	295

Diakonissalaitoksen päärakennus.

DIAKONISSALAITOKSEN

— sairaala ja vanhainkoti Honkala saivat adventin ja joulun aikana jälleen iloita kirkkokuorojen tervetulleista vierailuista. Länsi-Porin seurakunnan kirkkokuoro vieraili sekä sairaalassa että vanhainkodissa ja Keski-Porin seurakunnan kirkkokuoro jouluaattona sairaalassa. Jouluaattona kirkkomatkaan jaksoi Honkalan 29 asukkaasta osallistua 8. Sama määrä voi noudattaa Porin sairaanhoitaja- ja terveysisärikoulun oppilaitten ystävällistä vierailutustua.

— diakonissakoulussa on kevätkaudella 1964 oppilaita 61. Valmistuvalla kurssilla on oppilaita 13 ja kurssin sisarvihkimys on Keski-Porin kirkossa 21.2. Ensimmäisenä alkavalle kurssille on haku aika huhtikuussa.

— vajaamielishoitajakurssilla jo-

ka on järjestyksessä 6, on oppilaita 20. Kurssi päättyy syyskuussa 1964.

— Hoivakodin alaisen Porissa toimivan päivähuoltolan toiminta on tämän vuoden alusta laajentunut myös vartuneempien lasten työkodin käsittäväksi. Lastentarhan puolella on lapsia 12 ja työkodissa 10. Päivähuoltolan päivittäinen työaika on 6 tuntia. Porissa toimiva Hoivatuki ry on jatkuvasti tukenut päivähuoltolan toimintaa.

— kannatusyhdistykseen kuuluu jäseninä Keski-Porin seurakunnasta 4 seurakuntapiiriä, Teljästä 5, Länsi-Porista 4, Pihlavasta 1 ja Reposaaresta 1. Yksityisiä jäseniä on Porissa 85. Kannatusyhdistyksen jäsenet ovat vuosittain suorittamansa jäsenmaksun tai lahjoituksen muodossa tukenet laitoksen työtä. Yhdistyksen postisäilytysnumero on 42222.

VIISI SAIRAANHOITAJAA TARVITAAN AMBOMAALLE

Lounais-Afrikan hallitus rakentaa parhaillaan ajanmukaista sairaalaa Ambomaalle. Okatanan uudessa sairaalakeskuksessa on jo parikymmentä isoa rakennusta saatettu harjakorkeuteen. Sairaalan kustannusarvio nousee 13,5 milj. nmk:aan.

Tämän hetken suurimman ongelman Ambomaan sairaanhoitotyössä muodostaa tuberkuloosin nopea leviäminen. Äskettäin lapsille suoritettujen tuberkuliinikokeiden osoittivat, että alle 4-vuotiaista yli 50 % oli saanut tuberkuloositartunnan. Parhaillaan on Suomen Lähetysseuran sairaaloiden hoidossa n. 3.000 tuberkuloosipotilasta, kun heitä 10 vuotta sitten oli vain n. 300. Okatanan uudessa sairaalassa tulee olemaan 200 paikkaa tuberkuloosipotilaille ja toiset 200 muita sairauksia poteville.

Pätevän hoitohenkilökunnan saaminen syrjäisellä Ambomaalla sijaitsevaan sairaalaan tuottaa hallitukselle suuria vaikeuksia. Lääkäreiltä ja sairaanhoitajilta, jotka suostuvat sinne siirtymään, vaaditaan todellista kutsumustietoisuutta ja itsensä kieltämistä. Lounais-Afrikan lääkintätyön osasto on pyytänyt Suomen Lähetysseuralta sairaalaansa varten viittä sairaanhoitajaa.

K. T.

Juhlakantaatin...

Jatk. 1. sivulta

Kantaatin viimeiseen osaan "Kiitosvirteen" toivoi runoilija koko seurakunnan yhtyvän. Siksi sen täytyi olla seurakunnalle jo entuudestaan tuttu. Jo heti alun perin oli minulle selvääkin selvempi, että sävelmän piti olla suomalainen kansankoraali, ja jos mahdollista, niin vieläpä satakuntalainen. Tutkittuani Koraalikirjan läpikotaisin, löysin 13 sopivaa sävelmää. Näistä 4 satakuntalaisia, vieläpä yksi Porista. Asia tuntui nyt ratkaistulta, mutta sitten tuli yllättävä käänne. Isäni, joka

Keski-Porin kirkon sakaristo biedermeier-kalustoineen. Taustalla olevan kaappikellon vieressä on nyt pesuallas verhon takana. Pappien kuvat ovat siirretyt ikkunoiden väliselle seinälle.

aikoinaan joutui paljonkin tutkimaan koraalien alkuperää, oli merkintä hallussani olevaan virsikirjaansa tämän porilaisen virren (n:o 332) sävelmän kohdalle: alkuaan ranskalainen. Tämä sävelmä eliminoitui siten pois laskuista. Kolmesta jäljelle jääneestä sävelmästä täytti n:o 427 parhaiten kiitosvirteen soveltuvan luonteen, joten päädyin siihen.

Otaessani tehtävän vastaan, asetin itselleni kysymyksen, kuten niin monesti ennenkin: "Jaksatko?" Ja joka kerta olen huomannut voimien kasvavan työn edistytessä kohti loppuaan.

3) Sanojen ja sävelten, laulun ja musiikin sopeutuminen: Tähän kysymykseen tämän teoksen kohdalta olen itse erittäin tyytyväinen. Teksti oli hyvin kiitollista säveltä; seikka, jonka nykyrunoilijat ovat melkein tyystin jättäneet huomioimatta.

4) Miltä tuntuu kuunnella esitystä? Mukavalla. Ainahan sitä on mielenkiintoista kuulla siitäkin huolimatta, että jo teoksen valmisteluvaiheessa ovat sävelet soineet päässä melkein piisalle saakka, kuten sanonta kuuluu.

5) Toivomuksia kuulioloille ja laulajille: Tähän asiaan on minun

edes symbolisesti, sillä rististä puuttuvat naulanreiät.

Jos muistelemme ristimerkin historiaa, osoitti se lähetyskautena Kristus-kuningasta, joka seisoi mahtavana ristin edessä. Myöhemmin keskiajan ruttoepidemioitten aikana tuli yleiseksi kärsivää Kristusta esittävä krusifiksi. Sittemmin tulivat ylösnousemusilmeet esille ja roomalaiskatolisessa kirkossa risti, jonka päälle oli jätetty ruumiin laskemiseen käytetty liinavaate.

RISTIN INFLAATIO

Inflaatio johtuu siitä, että jotta jokin, mille on annettu arvoa, jäänyt vain kaksi toisiaan leikettäväksi, että sen arvo laskee. Aiheen puheeseen ristin inflaatiosta on antanut se havainto, että hengellisiin tarpeisiin viihdyissä rakennuksissa melkein ainoana peräseinän koristeena on paljas risti. ole enää hullutusta, eikä myös-

Ennen pystytettiin risti kaikkien Jumalan voima nykyajan ihmisten tajunnassa. Onpahan vain jotain, joka kuuluu mykessä. Ennen hankittiin koushuoneeseen jotain raamatullista tapahtumaa esittävä alttaritaulu. Mutta nyt kam-

moavat kirkkojen piirustajat tamaan. Onnittelien häntä, sillä kattoristiä ja tuovat sen sisälle. hän on nähnyt ristin merkityksen Merkitseekö tämä sitä, että sen sovitukseen välikappaleena. peräseinän köyhä risti olisi vain väliaikaisratkaisu, vai esitettäisiin myös muita Jumalahdotaanko sanoa, että risti lan moninaisen pelastustalouden symboleja, jotta mahdollisimman monet näkisivät hänen lisiin tilaisuuksiinsa? Heillekin valtasuuruutensa ja rakkautensa. on risti sellainen missä ei kuitenkaan koskaan ole riippunut

P. O. Ekko

Neuroottisuutta on totuttu ajattelemaan yleensä psykiatrisen jaoittelun puitteissa. Tällöin ovat olleet esillä eri neuroosilajien tunnusomaiset oireet, kuten pakko-mielteet ja -toiminnot, fobiat, tuskatila, masentuneisuus, voimattomuus sekä erilaiset hysteeriset kohtaukset. Tällöin helposti unohtetaan kokonaispersoonallisuus. Ei nähdä metsää puilta.

Psykologisessa tutkimuksessa on oltu taipuvaisia näkemään neuroottisuus synnynnäisenä persoonallisuudena. Ympäristötekijöihin luomassa paineessa se ilmenee sitten vaikeuksina ja oireina. Sitä voi verrata älykkyyteen siinä mielessä, että kaikki ihmiset, siis myös ns. normaali-ovat eri laisiin testauksin luokiteltavissa neuroottisuuden vaikeusasteeltaan. Asteikon yläpäässä on vain sairaalahoitossa olevia potilaita samoin kuin älykkyydsasteikon alapäässä olevat eivät tule toimeen ilman laitoshoidoa. Pidetäänkö näin ollen neuroottisuutta patologisena, on aivan makuasia. Tutkijat pitävät sitä yleensä normaalisuuden piiriin kuuluvana. Tästä syystä ehkä kaikkein vaikeimpia tapauksia lukuunottamatta sen hoito on enemmän elämäntai-

don oppimista kuin lääkkeiden käyttämistä.

Neuroottisen ihmisen persoonallisuus on huonosti organisoitunut. Sen eri puolet eivät toimi hyvässä yhteistyössä.

Jos jakaa persoonallisuuden, tosin jo vanhahtavalla tavalla, tunteen, tahdon ja älyn pääosiin, niin neuroottisella ihmisellä nämä olisivat melko itsenäisiä. Niillä on heikko "keskushallitus". Kukin vetää omaan suuntaansa, ja niin selviää erilaisista elämän tilanteista. On huonoa, Ristiriitaisten tilanteitten kestoiky on alhainen. Tulevat tapahtumat tuntuvat pelottavilta ja tarvelevät pahasti nykyhetken ilon. Ihminen vaikuttaa ulospäin estyneeltä. Huononmuutentumot valvavat. Kun oman persoonallisuuden voimin selviäminen tuntuu epävarmalta, hän pyrkii takaamaan turvallisuutensa ulkonaisin keinoin, esim. olemalla saita tai eristetty tai sairas tai hyvin riippuvainen jostakusta toisesta ihmisestä.

PASTORI JAAKKO SIHVON

Neuroottinen ihminen kärsii paljon. Hän on nykypäivien Job. Hän haavoittuu kovin helposti. Hän tarvitsee paljon rakkautta, lämpöä ja huomaavaisuutta. Omista edellytyksistään käsin hänen on vaikea luoda kestävä, lämmintä suhdetta toisiin. Huono mukautumiskyky, ujous ja arkuus tekevät hänestä yksinäisen. Uudet ja yllätykselliset tilanteet rasittavat häntä. Ne vaativat joustavuutta ja sopeutuvuutta, joita juuri on niukalti. — Fyysiset vaivat, kuten kivut sydämen tienailla, huimaus, päänsärky ym. kivut, hikoilu ilman rasitusta ja unettomuus ovat tavallisia. Kärsimysten taakkaa lisäävät vielä syyllisyydentumot. Voi sanoa, että yleinen kurjan olo on tunne on valitsevana melko usein.

Energian käyttö on epätaloudellista keskenään sotivien tarpeitten paineessa. Kaikki mikä vaatii keskittymistä, pitkäjänteisyyttä, omaaloitteisuutta ja järjestelmällisyyttä kysyy neuroottiselta henkilöltä tavallista suurempia ponnisteluja.

Neuroottinen väsymys ei johdu tehdyn työn paljoudesta, vaan sen vähyydestä. Tekemättömien töiden takia hänen kestoikykynsä horjuu.

Kun mielessä on tämäntapainen kuva neuroottisesta ihmisestä ja kun hänet asetetaan kaupunkilaistuneeseen, kiireiseen, repivään, epäpersoonalliseen ja suorituksia vaativaan ympäristöön, ymmärtää, miksi yhä useammat ihmiset kärsivät neuroottisuutensa vaikeuksista ja oireista. Hän kokee siinä yhä vähemmän tyydytystä, mutta pettymyksiä ja turhautumia runsaasti. Juuri tälle yhä epäinhimillisemmäksi käyneelle, yksilön unohtavalle ajallemme neuroottinen ihminen on hätähuuto: "Seis, tässä on kysymys ihmisestä!" Siihen ei voi

vastata: "Mene keskustelemaan psykiatrin kanssa. Hän osaa selittää, mistä kaikki johtuu, ja niin sinä pääset taas 'ralliin' mukaan."

Neuroottista ihmistä voidaan harvoin auttaa analysoivoin keinoin. Seurapiiriläikkäriin hienot oivallukset ovat hänelle vain kuin vettä hahnen selkään, ellei hän omassa jokapäiväisessä ympäristössään koe tyydytystä ja ymmärtämystä. Eri laisten yhteisöjen perheestä ja työyhteisöstä lähtien olisi opittava tukemaan, ymmärtämään ja hyväksymään jäsenensä sellaisinaan.

Pelkkä ystävällisyys ja kärsivällisyys kuuntelemisessa saavat ihmiset aikaan. Jos joku on omiainen lähimmäinen, ei hän ole sellainen useinkaan "tahallaan". Siksi hänellä on oikeus saada myönteistä kohtelua ja turvallisia ymmärtäjiä.

joitten kanssa voi etsiä ratkaisuja, käsillä oleviin ongelmiin. Syy siihen, miksi joku tulee neuroottiseksi käyttäytymiseltään on yhtä hyvin olemassa nykyisyydessä kuin menneisyydessäkin. Vain paraita vaikuttamassa oleva syy voi pitää oireet elossa. Pääsyy olemme me ihmiset toinen toisillemme. (KT)

KESKI-PORI

SAKARISTON KUNNOSTUS

Keski-Porin kirkon sakaristoon on verhon taakse seinän sisälle asennettu ehtoollisvälineiden pesmistä varten vesijohto ja pesuallat. Ennen tapahtui tämä puissa "komudissa".

VIHREÄ VAATETUS

Suomen Käsityön Ystävien tekemä antependium, messukasukka, stola ja kalkkiliina vihreästä kankaasta tehtyinä otettiin käyttöön Keski-Porin kirkon 100-vuotisjuhlassa. Alttarivaatteissa on kalankuva Kristus-symbolina ja kankassa kuitilankainen risti, INRI ja edessä kruunu.

UUSI NAISTYÖNTEKIJÄ

Vuoden alusta on Keski-Porin kirkkoneuvoston välitsemä sac. min. cand. Laina Kyllikki Karjalainen ollut toimessa. Hän on ollut enimmäkseen opettajana, ja nais-työn tekijänä eri seurakunnissa.

POIKIEN MERKKI

Edellisessä numerossa esitetty Porin Seurakunnan Pojat (PSP) yhtymän merkki on v. 1945 lehtori Hemmi Koivuniemen piirtämä. Seurakunnan jakaantumisen vuoksi se jäi käytännöstä.

PORIN TELJÄ

NNKY Esivallankatu 6

Viikottaisen kerhotoiminnan lisäksi on kevätkauden alkupuolella mm. seuraavat juhlatilaisuudet:

29. 1. klo 19	yhdistysilta
12. 2. klo 19	naapuri-ilta
16. 2. klo 19	yleisöilta
26. 2. klo 18.30	nuorisokokous jatkuu yhdistysiltana
14.—15. 3.	piiripäivät
15. 3. klo 18	yleisöilta
22. 3. klo 18	yleisöilta

KIRKKOSANOMAT 1964

Porin seurakuntien kirkkovaltuusto päätti kokouksessaan 30. 12. 1963, että Porin Kirkkosanommat tullaan julkaisemaan kuutena numerona, joista kaksi numeroa ovat 8 sivuisia, muut 4 sivuisia.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI. ITÄPUISTO 12 PUH. 12707

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
— kaikille

Kuulumisia

TALOUSRARVIO

Porin seurakuntien yhteisen talousarvion summa on 1.797.624:65. Edellisenä vuonna 1.907.306:24. Säästäväisyyttä ja suunnitelmallisuutta on noudatettu, joten vero-äyri on edelleen vain yksi penni. Seurakuntatyöhön on varattu 656.210:10, yleishallintoon 421.406, rakennuksiin 249.530:55, hautaus-maihin 99.578 jne.

AVUSTUKSIA SEUROILLE

Eri yhdistysten hengellisen työn tukemiseksi on kirkkovaltuusto myöntänyt kuluvasi vuodeksi seuraavat apurahat: Suomen Lähetysseuralle 2.000:—, Merimies-lähetysseuralle 1.500:—, Työkeskus Otsolalle 1.750:—, Porin NNKY:lle 1.500:—, Porin Diakonissalaitokselle 1.300:— ja Hoivakodin päivähuoltolalle 2.400:—.

KÄPPÄRÄN SEURAKUNTATALO

Äskettäin on valmistunut arkkitehti Tauno Peltolan suunnittelema ja rakennusliike J. Koskinen ja Pojat tekemä seurakunnallinen uudisrakennus Rauhanpuisto 1:een. Rakennuksen tilavuus on noin 2.000 kuutiometriä ja siinä on kaksi kokoussalia, keittiö, asunnot yhdelle papille, kanttorille ja talonmies-vahimestarille. Kellarikerroksessa on vielä kerho-huone, varasto- ja toimittiloja. Kokouksittiloja voidaan käyttää sopivasti myös hautajaistilaisuuksiin, koska talo sijaitsee aivan Käppärän hautausmaata vastapäätä.

LÄNSI-PORI

PASTORI PAULI VUOLA,

Länsi-Porin seurakunta-apulainen siirtyi tuomiokapitulin määräämänä kuluvan vuoden alusta Turun tuomiokirkkoseurakunnan nuorisopapiksi.

PASTORI SIMO KIVIRANTA

Turun tuomiokirkossa tammi-kuun 3. päivänä vihityistä papeista määrättiin Simo Kiviranta Länsi-Porin seurakunta-apulaiseksi. Hän tulee asumaan Rauhanpuisto 1:een vastarakennettuun seurakuntataloon. Pastori Kiviranta on kotoisin Laviasta.

"*Älkää rukoilko helppoa elämää, rukoilkaa, että olisitte lu-jempia miehiä. Älkää rukoilko tehtäviä, jotka olisivat voimienne mukaisia, rukoilkaa voimia tehtävienne mukaan.*"

John Kennedy

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11

Puh. 12 161

Hoidamme kaikki alaamme kuuluvat tehtävät

PIHLAVA

LAHJOITUKSIA KYLÄSAAREN SEURAKUNTATALOLLE

Seurakuntatalon viikkimessujen iltajuhlassa oli myös lahjoitusten luovutus. Rovasti Matti A. Mustonen ja pankinjohtaja J. E. Kokkila ojensivat Porin Säästöpankin puolesta alttarille hopeiset kynttilänjalat, maanviljelijä K. Uusitalo antoi Porin Seudun Osuuskassan lahjana seurakuntataloon kastemaljan. Maanviljelijä Edvard Mattila luovutti Kyläsaaren Rukoushuoneyhdistyksen puolesta lahjana säästökirjan (1.066 mk 89 p) rahastoksi, joka kantaa nimeä "Kyläsaaren Rukoushuoneyhdistyksen rahasto". Sen varat käytetään Kyläsaaren kristillisen tytö- ja poikatyön hyväksi. Kyläsaaren seurakuntapiiri oli lahjoittanut seurakuntatalon alttarille taidelasimaljakon.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän

HAUTAUSTOIMISTO

OM. U. KARIHARA

PORI — LIISANK. 18 PUH. 12125

~AJANMUKAINEN SAATTOAUTO

PORIN KIRKKOSANOMISSA KANNATTAA ILMOITTA

• Viime aikoina on puhuttu paljon muuttuneista olosuhteista, jotka ovat tuoneet uusia kysymyksiä seurakunnallisellekin alalle. Oikeastaan sellaista on ollut aina ennenkin. Seurakunta muutti katakombeista kirkkoihin. Ja kirkot rakennettiin ainakin meillä keskiaikaisen vesiteiden varalle. Nyt nämä temppelit ovat autioituneet, kun juna- ja autoliikenteen ansiosta on syntynyt uusia asutuskeskuksia ja teitä.

Seurakuntain paikallinen-kaan jakautuminen ei tunnu enää sopivalta. Onhan kaksikielisissä kaupungeissa olemassa samalla alueella erikielisiä seurakuntia. Ja vanhan Suomen sotaväellä oli omat seurakuntansa pappeineen, jopa kirkonkirjoineen. Samoin koulut ovat jo kauan muodostaneet omia elintilojaan aamurukousten ja uskonnonopettajiensa ympärille.

Mutta vuosisadan alun teollistuminen rynnisti rajuna esiin

vanhoillista kirkkolaitosta vastaan, jopa aiheuttaen haavoja seurakuntaan. Oman piirinsä hengellisestikin muodostavat myös sairaalat ja vankilat erikoisprobleemoineen. Nämä kaikki ovat paikallisseurakuntien sisällä olevia elämänpirejä, joihin on jo sijoitettu hengellistä työvoimaa: sairaala-, vankila- ja nuorisopappeja.

• Uusia probleemoja kohtaa seurakuntatyö todetessaan ns. nukkumakaupunkien syntymisen. Nämä "nukkujat" ovat asuinpaikkansa paikallisseurakunnan jäseniä, jotka viettävät valveaoloaikaansa kaukana työpaikoissaan, eivätkä niin-ollen jouda oman seurakuntansa toiminnasta osalliseksi. Tuskin he tietävät missä heidän kirkkonsa on, kun nämä uudet arkkitehtien tuotteet ei-

Kirkollisten painopisteiden siirtyminen

Kun laivan lasti pääsee myrskyssä siirtymään, aiheuttaa se kallistuman, jopa laivan kaatumisenkin. Painopisteen siirtyminen pakottaa aina etsimään uutta tasapainotilaa.

vät edes ulkomuodoltaan muistuta suomalaista kirkkotyyppiä.

Samaan probleemaluokkaan kuin edellinen, kuuluvat ne seurakuntalaiset, jotka lisäksi siirtyvät loma-ajaksi kauas kesämökeilleen. Jotkut heistä löytävät ehkä yhteyden Jumalaansa runollisen maalaiskirjon saarnatuolin alta. Mutta sekin jää vain hyvänä päivän-tuttavuudeksi. Ja entä sitten suuret kylpyrannat? Eikö siellä olisi sijaa Jeesukselle vaikka paljasjalkaisena saarnaajana?

• Eri ryhmien tarpeita ovat tyydyttäneet erilaiset kristilliset yhdistykset, ompeluseurat ja seurakuntapiirit, jotka ovat kuin kodikkaita pikkuseurakuntia. Mutta nämä ovat sitonneet liiaksi pappien työaikaa jättäen suuret kansanjoukot ilman hengellistä huoltoa. On pyritty myös jakamaan suur-seurakuntia. Mutta ihmiset eivät käsitä, että kadun toisella puolen asuvat eivät kuulu samaan seurakuntaan. Ja virastokoneisto on jälleen mutkistanut elämää. Aluejako onkin katsottava jonkinlaiseksi tilapäisratkaisuksi.

Tyytymättömyys on eräänlainen edistynyt elämän merkki. Varsinkin nuoret eivät tahdo tyytyä tavalliseen jumalanpalvelukseen, joka on kuin yhden hengen esittämä näytelmä. Seurakunnassa kaivataan va-

paita keskustelutilaisuuksia, joissa jokapäiväisen elämän polttavat kysymykset otettaisiin evankeliumin valottaman tutkistelun alaisiksi. Samoin eri ammattien yhtymät, postilaitos, pankit, poliisilaitos, kauppiat ym. ottaisivat varmaan kokontumisiinsa seurakunnan edustajan tuomaan evankeliumin sanomaa ei vain saarnaten, vaan keskustellen

• Elämän painopisteen siirtyminen monille yhteiskunnan eri aloille aiheuttaa kirkollekin tasapainon etsimistä, jotta voitaisiin toteuttaa evankeliumin tarkoitus: pelastussanomien saattaminen kaikille luoduille. Uusien työmuotojen käyttöönotto ei suinkaan tarkoita itse sanoman heikentämistä. Kirkko ei saa jähmettyä museoksi, vaan sen on tuotettava sekä vanhaa, että uutta ja vietävä se siihen ympäristöön missä ihmiset elävät.

P. O. Ekko

Porissa on kaksi sairaalakirjastoa

KIRKKO PORISSA

Porin kaupunginkirjaston toimesta on yleiseen sairaalaan ja kaupunginsairaalaan järjestetty huolellisesti hoidettu kiertävä potilaskirjasto. Seuraavassa haastattemme näiden kirjastojen hoitajaa, neiti V u o k k o L a m m e l a a.

Kysymme aluksi miten kauan tällaista toimintaa on ollut.

— Vuonna 1962 heinäkuussa saatiin viitenä viikonpäivänä yleisen sairaalan ja kaupunginsairaalan kahteen sijoituspaikkaan järjestetty kiertävä kirjastonhoitaja. Lainaustaunuihin mahtuu noin 200 kirjaa. Kuudennen päivän on kirjastonhoitaja kaupunginkirjastossa.

"SATAVUOTIAS PORIN KIRKKO"

Rovasti Matti A. Mustonen kirjoitti joulukuun tämmöisen kirjan, joka jaettiin Porin seurakuntien toimi- ja luottamushenkilöille. Teos kertoo aluksi lyhyesti Porin entisten kirkkojen vaiheista ja siirtyä sitten nykykirkon rakennushistoriaan apuna käyttäen asiakirjojen antamia tietoja.

Kirja on lähinnä tietoteos, jonka 92 sivulle on saatu mahtumaan selostus niistä vaikeuksista, joiden kanssa Porin pieni ja 1852 tulipalosta köyhtynyt väestö kamppaili saadaakseen oman arvokkaan temppelin. Erikoisesti on mainittava, että tekijä on ottanut mukaan jokaisen tiedossa olevan työmiehenkin nimen. Näin suhuetoriallisestikin tarjoaa lopussa oleva henkilöluettelo henkilökohtaisiakin tietoja. Piirustusten vaiheet, materiaalihankinnat ja hinnat ovat niin ikään huolellisesti kerrottu. Teoksessa on myös 21 kuvaa.

Koska seurakunta on kustantanut kirjan 500 kpl. painoksen, tulee siitä ennen pitkää kirjasto-harvinaisuus. Kirjaa ei olekaan laskettu yleiseen myyntiin.

P. O. Ekko

AIKAMME TEOLOGIA

Teologia on parhaiten määriteltävissä pyrkimyksiksi etsiä Jumalan ilmoituksesta ts. evankeliumista vastauksia niihin kysymyksiin, jotka elämä kunakin aikana ihmisille yleensä ja kristityille erityisesti asettaa. Näin ymmärretty teologia sisältää jokaisen sukupolven aikana aina jotakin olennaisesti uutta. Jokainen aika tarvitsee oman jumaluusoppinsa, koskapa jokaisen ajan kysymykset poikkeavat edellisen ajan kysymyksistä. Niin tärkeitä kuin edellisten polvien teologisen työskentelyn tulokset, ja nimenomaan kirkon klassillisten kausien ajatustyön tuloksena syntyneet tunnustuskirjat ovatkin, uusi aika ei voi tyytyä vain toistamaan jo saavutettuja tuloksia tai etsiä opipäuselmiä. Paraskaan jumaluusoppi ja parhaatkaan tunnustuskirjat eivät voi käsitellä kaikkia niitä kysymyksiä, jotka ovat meidän aikamme ajan-kohtaisia ja jotka juuri nyt vaativat kannanottoamme ja ratkaisujamme.

Mikko Juva KT.

KESKI-PORI

Kevätlii kohti

- 2.2. Radiojumalanpalvelus rov. Hannes Kauppinen
- 2.—8.2. Satakunnan Nuorten Krist. Piirijärjestön evankelioimisviikko
- 9.2. Merimieslähetysjuhla, past. Allan Store
- 9.2. Ruotsinkielinen jumalanpalvelus, past. Allan Store
- 11.2. Ruotsinkielinen naisten päivä
- 15.2. Rippikoulu-tyttöjen ja nuorten rukouslauantai
- 21.2. Diakonisojen vihkimisjuhla
- 23.2. Radiojumalanpalvelus, rov. Matti A. Mustonen
- 25.2. Jumalanpalvelus Jääkäri-iltojen vuosikokouksen yhteydessä, rov. Matti A. Mustonen
- 14.—15.3. Katulähetysten piiripäivät Junnilassa (Turku, Tampere, Pori)
- 29.—30.3. Miesten päivät Junnilassa.

Paljonko potilaskirjastossa on kirjoja ja minkä verran niitä lainataan?

— Kummassakin sairaalassa on noin tuhat nidettä. Yleisessä sairaalassa ne ovat kirjastohuoneessa, joka samalla on sairaalapapin työhuone. Kaupunginsairaalassa on vain kaappi. Jälkeillä oleville on kirjasto avoinna kuusi viikkoa. Yleisessä sairaalassa oli viime vuonna 5343 ja kaupunginsairaalassa 3594 lainausta. Todellisuudessa lainaajien luku on suurempi, sillä samassa potilashuoneessa voivat useat lukea samaa kirjaa.

Mitkä kirjat ovat suosituimpia?

— Historia, maantiede ja uskonto. Edellisiä lainattiin yleisessä sairaalassa 398 ja kaupunginsairaalassa 296. Vastaavat luvut maantieteeseen ryhmästä olivat 388 ja 284 sekä uskonnolliset 140 ja 64.

Mitkä uskonnollisia kirjoja luetaan eniten?

— Aapeli Saarisalon Pyhän maan kuvaukset ovat suosituimpia, mutta myös Muroman "Lohduttava Jumala". Launiken Paletin kuvateokset heikkokäisille vanhuksille ja Voitto Viron kirjat ovat käytettyjä.

Kirjojen lukeminen toipumisvaiheen aikana on hengen terapiaksi ajan käydessä pitkäksi ja moni sairaalakirjaston käyttäjä on parantunutta löytänyt tien-ä kaupungin kirjastoon. Kirjojen antamat ajatukset ovat saaneet virkistää sairautensa mietteisissä kamppailuissa potilaita rohkaisten heitä hengellisestikin.

Ruotsinkielinen seurakuntatoimikunta

Porin ruotsinkielisten keskuudessa suoritettavaa seurakuntatyötä varten asetti kirkkoneuvosto kokouksessaan 17. 1. 1964 toimikunnan, johon tuli dipl. insin. K. J. Berg., maist. Peggy Kaipio, voimistelunopettaja Solvejg Heinonen, rouva Elvira Nordqvist, rouva Elvi Franzen ja teologian yliopp. Karl Sandelin. Jo 20. 1. piti toimikunta kokouksen op. Heinosen puheenjohtajana ja maist. Kaipion ollessa sihteerinä.

Kevätkaudella on viisi jumalanpalvelusta, naisten kokous ja retki Junnilaan. Rippikoulunsa aloitti 14 yhteiskoululaista. Rovasti P. O. Ekko on edelleen työntekijänä ruotsinkielisten keskuudessa. Asetettu toimikunta avustaa suunnitelmien toteuttamisessa.

SUKUSELVITYSTEN TARVITSIJOILLE

Porin seurakuntajoon jälkeen on perintö-ym. asioita varten tarvittavien sukuselvitysten tekeminen vaikeutunut. Tätä eivät aina huomaa ne, jotka aikovat odottaessaan saada tarvitsemansa todistukset. Helsingissä on jo jouduttu siihen, että sukuselvityksiä voidaan saada viikon toimitusajalla.

Sukuseelvitystä tehtäessä on aloitettava siitä ajankohdasta, jolloin avioliitto solmittiin ja tutkittava joka kymmenes vuosi uudistetut kirkonkirjat. Korttijärjestelmän tultua on samat tiedot etsittävä taltiokortistosta. Mitä useampia muuttoa on tapahtunut, sen kauemmin kuluu työhön aikaa. Kun monet kirjat on pidettävä samanaikaisesti avoinna, on työ tehtävä kanslia-ajan jälkeen.

Viraston puolesta toivotaan siis, että asianomaiset suorittaisivat tilauksensa ajoissa. Vanhempi arkisto on yksinomaan Keski-Porin kirkkoherranvirastossa, mutta sieltä saatavien tietojen lisäksi on elossaolemisesta hankittava todisteet uusien seurakuntien virastoista.

MINÄ OLEN

— Jumalasta lähtenyt ja tullut. Jh. 8; 42.

— se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. Jh. 10; 11.

— lammasten ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu. Jh. 10; 7,9.

— elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jh. 6; 51.

— maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydestä vaella. Jh. 8; 12.

— ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Jh. 11; 25.

Kyläsaaren uusi seurakuntatalo

Pihlavan seurakunnassa häviää pian muistosta vanha rukoushuone, joka seisoi hirrestä rakennettuna suuren kotikuusen juurella. Paikalle on valmistunut uusi tilinen seurakuntatalo urheilukentän naapuriksi.

Rakennukseen kuuluu rakennusmestari August Kasevan piirtämä kirkkosali, eteisaula, pariterhohuone, keittiö ja vahtimestarin asunto sekä kellarsali ja taloustilat, kaikki 1.225 kuutiometrin tilavuudessa.

Seurakuntatalon vihkimisjuhla vietettiin vuoden viimeisenä sunnuntaina 29. p. joulukuuta. Vihkijä, asessori A. F. Salminen puhui psalmin 84 johdolla:

"Kuinka ihanat ovat Sinun asuinsijasi, Herra Sebaot. Minun sieluni ikävöittää ja halajaa Herran esikartanoihin. Minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti. Löysihän lintunen majan ja pääskynen pesän, johon se poikansa laskee: sinun alttarisi, Herra Sebaot, minun kuninkaani ja minun Jumalani. Autuaat ne, jotka Sinun huoneessasi asuvat. He kiittävät Sinua alati."

Asessori Salminen kertoi puheensa alussa linnusta, joka oli löytänyt pesäpaikan korjattavana olevasta kirkosta. "Lintu oli saanut turvapaikan Herran huoneesta, ja tämä pikkulintu ja sen pesiminen kirkossa tekivät minulle havainnolliseksi edellä olevat Psalmin sanat. Vanhan liiton seurakuntalaisille merkitsi Herran huone erittäin paljon. Raamatussa on siitä paljon todisteita, ja esim. Israelin kansa ajatteli, että Herra oli hänelle pyhitetyssä paikassa lähempänä kuin missään muualla. Herran huoneessa tajuttiin myös se, ettei mikään rakennus sinänsä ollut Herran asunto. Moni on saanut kokea anteeksiantamuksen Herran huoneesta, ja monelle

Herran huone on tullut niin rakkaaksi, että hänen sydämensä halajaa Herran esikartanoihin.

Nykyaikainen seurakuntatalo tai -keskus ei ole vain sanan saarnamista varten rakennettu, vaan se on rakennettu monipuolisen seurakuntatyön tarpeita varten.

Seuranneessa jumalanpalveluksessa kirkkoherra Niilo Suho- nen mainitsi saarnassaan mm. seuraavaa:

"Maailma on muuttunut. Se on peräti toisenlainen kuin silloin, kun tämän seurakuntatalon paikalle pystytettiin kyläkunnan yhteisin talkoovoimin rukoushuone. Maailmassa sen jälkeen tapahtuneet vallankumoukselliset muutokset ovat koskettaneet myös tämän kyläkunnan asukkaita ja koteja. Paljon puhutaan nykyisin kotien kriisistä. Varsinkin kaupungeissa ja niiden liepeillä ja teollisuuskeskuksissa monet ha- jottavat tekijät vaikuttavat koti- ja perhe-elämään. Jo siinä, että perhe hajaantuu joka päivä eri tahoille, sen jäsenten keskinäinen yhteys joutuu kovalle koetukselle. Yhteyden puute, rikkinaisuus kodeissa, yhteiskunnassa, koko maailmassa ja Kristuksen kirkossa ei voi olla Jumalan tarkoittama. Se on merkinä synnin tuho-voimien työstä ja pimeyden vallasta. Jumalan tarkoitus on toinen. Hän on jo antanut tänne synnin val- lassa olevaan maailmaan todellisen keskuksen. Hän lähetti aino- syntyisen Poikansa maailman Va- pahtajaksi. Kusta lähemmäksi tulemme Kristusta, sitä lähemmäksi pääsemme myös toinen toistamme. Näin tapahtuu myös kodin piirissä. Kun Kristus pääsee kodin keskipisteeksi, siellä vanhemmat ja lapset löytävät toisensa. Kodista tulee paikka, jossa perheen- jäsenten on hyvä olla. Siellä tah- dotaan yhdessä noudattaa Juma- lan tahtoa.

Kristuksen rukouksen suurin tavoite on hänen kirkkonsa yhteys. Ei hän sillä varmaan tarkoita yhteistä järjestöä tai yhden- mukaisia elämänmuotoja, vaan sitä täydellistä hengen yhteyttä, joka on lähtöisin opetuslasten yhteydestä Herransa.

Kristuksen rukouksen suurin tavoite on hänen kirkkonsa yhteys. Ei hän sillä varmaan tarkoita yhteistä järjestöä tai yhden- mukaisia elämänmuotoja, vaan sitä täydellistä hengen yhteyttä, joka on lähtöisin opetuslasten yhteydestä Herransa.

Kristuksen rukouksen suurin tavoite on hänen kirkkonsa yhteys. Ei hän sillä varmaan tarkoita yhteistä järjestöä tai yhden- mukaisia elämänmuotoja, vaan sitä täydellistä hengen yhteyttä, joka on lähtöisin opetuslasten yhteydestä Herransa.

todistamista ja julistamista.

Kirkon täytyy alituisen saarna- toimensa ohella puhua erityisesti ns. maailmikkoiden todistuksesta. Ei ole elävää kirkkoa, jolle se kyke- ne saamaan kaikkia jäseniään pu- human Jeesuksesta Kristuksesta Vapahtajanaan. Tämän vuoksi pyydämme Jumalalta rohkeutta ja urhoollisuutta saada puhua hänes- tä, Herrastamme, aikamme kielellä. Tämä luterilainen kirkko on siis jotakin dynaamista, liike, jonka Jumala on aloittanut ja joka tulee ulottumaan historian loppuun saakka.

Hans Lilje. Kirkko ja kaupunki.

Todistajan tehtävä

Uskomme iankaikkiseen sanaan, joka meille on annettu Jeesuksen Nasarealaisen historiassa, ja joka jatkuvasti toimii korotetussa Kris- tuksessa ja hänen seurakunnas- saan.

Sen vuoksi uskomme Herran elävään sanaan. Kristusta täytyy julistaa ja hänestä täytyy todistaa. Ja kun kirkko ymmärtää moder- nin ajan, tietää se myös, että sen todistus voi omaksua monia muo- toja — aina sosiaaliseen diako- niaan ja pettämättömään valppau- teen saakka. Näistä ei kumpikaan suvaitse sosiaalisia etuoikeuksia, rotuvihaa eikä levottomuutta kan- sojen välillä evankeliumin tähden. mutta luterilaisessa kirkossa ei mikään merkityksellään voita Ju- malan sanaa.

Sana on annettu ihmiselle va- pahdukseksi. Luterilaisen kirkon elinvoima perustuu siihen syvään ja järkkymättömään uskoon, että tämä sana voi antaa syntejä an- teeksi ja johtaa kuolemasta elä- mään.

Ei ole olemassa vaikenevaa kirkkoa. Kirkon kenties kaikkein vaikuttavin todistus on marttyy- rien antama.

Ajattelemme tällä hetkellä syvä- lä kiitollisuudella ja palavin esiru- kouksin niitä kirkon osia, joissa Jumala vaatii niiden jäseniltä marttyyriutta. Mutta heidän esiku- vansa selvittää meille, ettei mei- dän jokapäiväisessä elämämme saa olla muuta kuin Kristuksen

KIRKKOHERRAN VIRASTOT

Keski-Pori Hallituskatu 9 arkisin klo 9—12, perjant. lisäksi klo 16—17, puh. 12 201.

Porin Teljä Hallituskatu 9 arkisin klo 9—12, perj. lisäksi klo 16—17, puh. 16 244.

Länsi-Pori Liikastentie 28 arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 17 671.

Pihlava. Pihlavassa arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 85 071.

Reposaari. Reposaarella Merimiehenkatu 1, tiist., torst., lauant. klo 9—11, lauant. myös klo 17—18, puh. 84 023.

TALOUSTOIMISTO

Länt. Raatihuoneenk. 3, arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 12 784.

DIAKONIA TOIMISTO

Itäpuisto 14 piharakennus, arkisin klo 9—11.30, puh. 14 107.

NUORISOTOIMISTO

Itäpuisto 14 pihan puolella, arkisin klo 11.30—12.30, puh. 14 992.

HAUTAUSMAATOIMISTO

Uudessa siunauskappelissa, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat Jaetaan postitse Porin seura- kuntien talouksiin

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 p. pals- tamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 3.—, ulko- maille 5.—.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1964 Satakunnan Kirjateollisuus Oy